

Egy nagyváros óriásplakát-erdőjében rábukkanhatunk a következőkre: melyik a leghatékonyabb mosószer, hol érdemes most azonnal megvásárolni a legkülönfélébb használati tárgyakat, hol szerezhethetjük be azokat a dolgokat, melyek nélkül az életünk elképzelhetetlen. Most azonnal vegyünk fel hiteleket, mert erre nekünk szükségünk van! Vásároljunk, birtokoljunk, szerezzünk magunknak minél többet, és mi leszünk a legboldogabbak a földön!

Miről szólnak a mindennapi beszélgetéseink? Időjárásról, havi fizetésről, csekkek befizetéséről, devizakamat állásáról, autónk állapotáról... Fontosak ezek a beszélgetések? Természetesen, mert ezek határozzák meg a mindennapjainkat. Ezek foglalkoztatnak bennünket, és az ezekből adódó problémákat kell percről percre megoldanunk. De nem tölthetik ki csak ezek az életünket.

Ha egy édesanya sosem kérdezi meg a gyermekét arról, hogy mi történt vele, csak veszi neki a ruhákat, adja neki a zsebpénzt, akkor egy idő után azt fogja észrevenni, hogy annyira eltávolodott ez a gyerek tőle, mintha idegenként élnének egymás mellett a házukban.

Ez az út hatalmas sivársághoz vezet. Mégis, miért választják rengetegen csak ezt a lehetőséget? Azért, mert ebben a helyzetben nem kell szembesülniük magukkal, a nehézségeikkel, a jellemhibájukkal, a családban húzódó falakkal, hanem a felszínen megmaradva, egy ütközésmentes, konfliktuskerülő, langyos életet tudnak élni.

Mit jelent a mélység? Először is magam, illetve mások megismerését. Szembesülök a problémáimmal, kézbe veszem az életemet, és nyugodt lelkiismerettel haladok nap mint nap. Ebben a helyzetben sokkal fontosabbá válik egy esti beszélgetés, mint egy tévéműsor megnézése; sokkal inkább előtérbe kerül a másik gondja, öröme, minthogy ma miért ezt vagy azt vásároltad a boltban. Ebben az esetben széppé varázsoljuk az életet, mert innen már a másik válik fontossá és nem azok a tárgyak, melyek semmiféle elmélyülést nem hordoznak magukban.

Egy sajátos, elképzelt beszélgetés két magzat között, mely jól mutatja a mélységnek és a

sivárságnak a kettősségét.

„Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy „kis hívő”, a másik egy „kis szkeptikus”. A „szkeptikus” azt kérdezi:

– Te hiszel a születés utáni életben?

– Hát persze – mondja a kis „hívő”. – Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!

– Hülyeség! – mondja a „szkeptikus”. – Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

– Pillanatnyilag még nem tudom – mondja a kis „hívő” –, de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Lehet, hogy a szánkcal fogunk enni és a lábunkkal fogunk menni!

– Nonszensz, lehetetlen! – mondja a „szkeptikus”. – Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkcal!? Micsoda hülyeség! Ez egy fura ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!

– Hát persze hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni – mondja a kis „hívő”.

– Soha sem fog működni! – véli a kis „szkeptikus”. – Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

Mélység és sivárság

Írta: Utcai Róbert

2018. január 31. szerda, 07:11 -

– Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet – mondja a kis „hívő” –, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és ő nagyon vigyáz majd ránk!

– Anya!? Te hiszel egy anyában? Hol van? – kérdezi a kis „szkeptikus”.

– Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa léteünk, nélküle nem is létezhetnénk! – válaszolja a kis „hívő”.

Mire a kis „szkeptikus”:

– Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis „hívő” elgondolkozik egy pillanatra:

– Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja világunkat! – Majd halkán hozzáteszi: – Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!” (ismeretlen szerző)

Talán rengeteg érvet találunk a sivárság mellett, de sosem adhatjuk fel a mélység utáni vágyunkat, mert a mennyei Atya boldogságra teremtett minket, ami csak a mélységből származhat.

Mélység és sivárság

Írta: Utcai Róbert

2018. január 31. szerda, 07:11 -

Utcai Róbert